יפה רעיתי ומום אין בך · אבל מוהתיצבו שם עמך בדומין לך שיהא סברא לפסול בעלי מומין: *) **ב"ך** מנוקים מכל מום · בסנהדרין (דף לו: ושם) ובפ' בא סימן (נדה מט: ושם) דקאמר חדא לאתויי גר וחדא לאתויי ממזר אמתני' דאין הכל כשרים לדון דיני נפשות לא מצי למימר לאתויי בעלי מומין דבפסול יוחסין איירי כדקתני סיפא אין כשרים אלא כהנים לוים וישראלים המשיאים לכהונה: **מונקרא** שמו נפקא · מבישראל דריש דסמכיה אגל ונקרא שמו דמונקרא שמו לחודיה לא הוה משמע לענות כולם אלא דוקא לאיינין ולא אכל העומדים שם וקשה לר"י דהכא דרשינן תרי בישראל למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ובפ"ק דקידושין (דף יד·) דרשינן דכיון שחלק לה נעל הותרה לכל ישראל ואמר ר"י דהתם דרשינן מדסמכיה לבישראל בית חלוץ הנעל (ד) והוה מצי למכתב ובישראל יקראו שמו בית חלוץ הנעל אי לאו אתא אלא לדרשא דהכא ומדסמכיה ישראל אגל חלוץ הנעל דרשינן נמי כיון שחלץ לה נעל הותרה לכל ישראל:

וקראו לו ולא שלוחו. ותימה אדילפינן בפ"ב דקידושין (דף מא.) מקראי דשלוחו של אדם כמותו אדרבה גילף מהכא דאין שלוחו כמותו וי"ל דיש כמה כתובים הבאים כאחד דגבי עגלה ערופה נמי דרשינן וילאו הן ולא שלוחן ובמנחות בפ' שתי מדות (דף נב: ושם) דרשינן וסמך ידו ולא שלוחו ובגדרים (דף עב:) ממעט שליח מהפרת נדרים לרבי יאשיה וא"ת ל"ל קראי בקידושין גילף מהכי קראי דמדאיצטריך לאשמועינן מכלל דבעלמא הוי כמותו וי"ל דאי לאו קראי דהתם הוה דרשינן כל הני קראי לדרשה, אחריתי ה"ר אלחנן:

הואיל והתם לן תנא כוותיה · אבל משום דיחיד ורבים הלכה כרבים אין לפסוק כוותיה דמסתבר טעמא דיחיד: **אי** הכי אפילו מיאון נמי · וא"ת מאי פריך וכי בשביל כך נפסוק ככל סתמי המשניות וי"ל דאליפה ומיאון דמו להדדי שתלה ע"י מעשה שלהם ומיתנו נמי בהדי הדדי: **ש"מ** הדר ביה ר' יהודה ש"מ · פסק ר"ת דסומא באחת מעיניו כשר לחליצה כיון דלא ממעטינן מלעיני וסגי באחד ויכול לרחות הרוק מפי היבמה:

ואנא גר אנא · וא"ת לפר"ת דרב שמואל בר יהודה דהכא היה בן רב יהודה הינדוואה דאמר בפ"ק דקידושין (דף כב:) דגר שאין לו יורשין הוה ומתגייר הוא ואביו למה היה לו להביא בריתא דפסיל גר לחליצה לדיני ממזרות נמי מיפסל לדון לישראל כיון דאין אמו מישראל ויש לומר דאיצטריך לפסול אפילו לחליצת גרים א"ל כשר הוא לדיני ממזרות לדון בלא כפייה דלא שייכא שימה ודבר של שרירה דכתיב שום תשים עליך מלך (דברים יז) אלא בכפייה: **מרענא** שטרא אפומיה · פירש בקונטרס בכתובות בפרק הכותב (דף פה. ושם) דלא מקרע קרענא ליה ולא מיגבא גביא ביה ואין נראה דאם כן ה"ל למימר בהדיא ההוא ליגא דאמר באלו נערות (שם דף לו:) גבי היולאת משום שם רע ורביבו שם מפרש וכן ר"ח בשבועות (דף מב. ד"ה אמרע) דהיינו שלא יוכל בעל השטר לגבות בלא שבועה אפומיה אפילו הוא קרוב אלוה או למלוה דבאינו קרוב אפילו שאר אדם מחייב נמי שבועה כדתנן (כתובות דף פז.) עד אחד מעידה שהיא פרועה לא הפרע אלא בשבועה והא דא"ל רבא לרב פפא בהכותב (שם דף פה.) שהעיד על השטר שהוא פרוע איכא איגא אחריגא בהדי מר ג"ל שרב פפא היה קרובו של הוכע לו

בישראל · להקים לאמיו שם בישראל: **ופתם לן תנא כוותיה** · במתני': **אחלילה ואמיאונין בשלשה** · וסתמא היא בפ"ק דסנהדרין: **בבית דין** · סנהדרין: **אלילה תרי סתמי נינהו** · הך מתני' דידן והך דסנהדרין: **דתנן** · בפ' כילד מי שאסר את האשה בנדר הרי זה תורה אור לא יקראנה מיאנה או שחלצה בפניו דיבור דישראל שנאמר °כולך יפה רעיתי ומום אין בך ואידך ההוא לעיני מאי עביד ליה ההוא לכדרבא הוא דאתא *דאמר רבא *צריכי דייני למיחזי רוקא דקאנפיק מפומא דיבמה דכתיב לעיני הזקנים וירקה ואידך נמי מיבעי ליה לכדרבא אין ה"נ ואלא הדיוטו' מנא ליה נפקא מבישראל ישראל כל דהו ואידך האי (ה) ישראל מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתני רב שמואל בר יהודה בישראל °בב"ד *של ישראל ולא בב"ד של גרים ואידך בישראל אחרינא כתיב ואידך מיבעי ליה לכדתניא *א"ר יהודה פעם אחת היינו יושבין לפני רבי טרפון ובאה יבמה לחלוץ ואמר לנו 'ענו כולכם חלוץ הנעל ואידך מונקרא נפקא אלא מעתה וקראו שנים ודברו שנים הכי נמי לר' יהודה הרי כאן תשעה לרבנן הרי כאן שבעה ההוא מיבעי ליה לכדתניא *וקראו לו ולא שלוחם ודברו אליו מלמד שמשיאין לו עצה ההוגנת לו שאם היה הוא ילד והיא זקנה הוא זקן והיא ילדה אומרים לו מה לך אצל ילדה מה לך אצל זקנה כלך אצל שכמותך ואל תכנים קטטה לתוך ביתך *אמר רבא אר"נ הלכה חליצה בשלשה הואיל וסתם לן תנא כוותי' א"ל רבא לר"נ אי הכי מיאונא נמי *דתנן

גר

המיאון והחליצה בשלשה וכ"ת הכי נמי והתניא *מיאון בית שמאי אומרים ב"ד מומחין וב"ה אומרים בב"ד ושלא בב"ד אלו ואלו מודים שצריך שלשה ר' יוסי בר' יהודה ור' אלעזר ברבי *יוסי מכשירין בשנים ואמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן *הלכה °כאותו הזוג התם חד סתמא והבא תרי סתמי התם נמי תרי סתמי נינהו דתנן *מיאנה או שחלצה בפניו ישאנה מפני שהוא *בב"ד אלא התם תרי סתמי הכא תלתא סתמי מכדי הא סתמא והא סתמא מה לי חד סתם מה לי תרי סתם מה לי תלתא אלא אמר רב נחמן בר יצחק הואיל וסתם במקום מחלוקת דתנן* °סמיכת זקנים ועגלה ערופה בשלשה דברי ר' *יוסי ר' יהודה אומר 'בחמשה החליצה והמיאונין בשלשה ולא קפליג ר' יהודה ש"מ הדר ביה ר' יהודה ש"מ: אמר רבא 'צריכי דייני למיקבע דוכתא דכתיב °ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע °עבדי עובדא בחמשה כמאן כר' יהודה והא הדר ביה לפרסומי מילתא רב אשי איקלע לבי רב כהנא אמר ליה סליק מר לגבן למלויי בי חמשה אמר רב כהנא הוה קאימנא קמיה דרב יהודה ואמר לי תא סק לזירוא דקני לאיצטרופי בי חמשה אמרו לו למה לי חמשה אמר להו כי היכי דליפרסם מילתא (ג) רב שמואל בר יהודה הוה קאי קמיה דרב יהודה אמר ליה סק תא לזירוא דקני לאצטרופי בי חמשה לפרסומי מילתא אמר ליה תנינא בישראל בב"ד ישראל ולא בב"ד של גרים ואנא גר אנא אמר רב יהודה כגון רב שמואל בר יהודה מפיקנא ממונא אפומיה מפיקנא ס"ד והא ע"פ שנים עדים אמר רחמנא °אלא מרענא שטרא אפומיה (ג) אמר רבא

גר

פה: **מפני שהוא כ"ד** · כלומר לא יחיד היה שם דנימא בשביל נתכוין שהרי כ"ד היה שם ואין כ"ד פחות משלשה: **פוגיל ופתמא במקום מחלוקת היא** · שמחלק שם רבי יהודה בדבר אחר ובדבר זה לא נחלק ש"מ הדר ביה אבל מיאון לאו סתמא במקום מחלוקת היא דהכך תנאי רבי יוסי ברבי יהודה ור"א ברבי יוסי לא מייתינן התם אפלוגתא אחריתי דנימא מדלא איפלוג בהא ש"מ הדרי בהו: **למקבע דוכתא** · לשם כך: **השערה** · מקום מזומן לכך משמע: **לפרסומי מילתא** · דחלוצה היא ולא ליעבדא לכהן א"כ דליתו לאיבעי וליקפלו עלה: **לזירוא דקני** · חבילה של קנים והלכו ליעבד שם לשם חבילה זו: **תנינא** · גרסינן יש בריתא בידי וקתני בה בישראל בית דין של ישראל כו' והכי אמר לעיל דרב שמואל בר יהודה קתני לה: **ואנא גר אנא** · הוא ואביו נתגיירו הלכך פסילא לחליצה: **מרענא שטרא אפומיה** · דאי אומר ידענא ביה דפריע לא מיזדקיקא למיגבא ביה:

גר

לקמן קו:

לקמן קו: [ומ"ל]

לעיל מד.

[לקמן קה: ע"ש]

סנהדרין כ.לקמן קז:ע"ש

נ"ז שם

[ל"ל שמעון]

סנהדרין כ. לקמן קז:

לעיל כה: בכורות לא.

ל"ל ב"ד. יעב"ץ

סנהדרין כ.

[ל"ל שמעון וכ"ה בסנהדרין כ.]

דברים כה

מסורת הש"ס

גליון הש"ס

תוס' ד"ה וקראו וכו' מהסברא נדרים לרבי יאשיה· ותו מיהא שמיה בבעלים דממעטינן שלוחו בב"מ דף לו ע"א ובעיר הגמרא בסנהדרין דף קיא ע"ב ובתורת הבית פרשה מצוה ס"ה אות ז אשר לו סברא שלא יצאת כיד שלים· ובירושלמי רפ"ב דקידושין ואם תמר ימירנו למעט שלוחו ולבע אדוניו את אזנו אדוניו ולא שלוחו וכן הוא במכילתא פרשת משפטים:

עין משפט נר מצוה

ז א מיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה ו סמג עשין נב טוש"ע אה"ע סימן קסו סעיף לה:

*) שייך לעמוד הקודם

ח ב מיי' שם הלכה ה טוש"ע שם סעיף ח:

ט ג מיי' שם הלכה ח טוש"ע שם סעיף מב וכסדר הלכה סעיף נה:

י ד מיי' פי"ח מהל' גירושין הלכה ח סמג עשין נ טוש"ע שם סימן קמה סעיף ד:

יא ה מיי' פ"ד מהל' סנהדרין הלכה ג סמג עשין לד:

יב ו מיי' שם פ"ה הלכה ה:

יג ז מיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה ב סמג עשין נב טוש"ע שם סימן קסו סעיף ד:

יד ח מיי' שם הלכה ה טוש"ע שם סעיף ג:

טו ט מיי' פכ"ד מהל' סנהדרין הלכה ח סמג לאוין סג טוש"ע ח"מ סימן עו סעיף ה:

תוס' חד מקמאי

פתם סנדלי ציידין של קש ושל קנים הוא לר"י בן נורי ובזה עמדו דברי הרב אלפס: מאי דכתבה"ר אלפס ולענין חליצה עד שתהא אביו ואמו מישראל פ"פ תרי בישראל כתיב הכי פי' תרי בישראל כתיבי חד לענגת חלוץ הנעל ג' פעמי' כדר' יהודה משו' ר"שואמרי' מונקרא שמו נפקא ומוקים בישראל כיון שחלץ לה היתרה לכל ישראל כדאיתא בפ"ק דקידושין וחד בישראל למעוטי אמו מישראל מקרב אחיך נפקא · ואית ספרים שכתוב בהם הכי ולענין חליצה עד שיהיה אביו ואמו מישראל פ"פ בישראל כתיב ואם אין אמו מישראל מקרב אחיך

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ואידך כאי בישראל : (ג) שם דליפרסם מילתא אמר רב שמואל בר יהודה כי הוה קאימנא קמיה דרבי יהודה אמר לי סק : (ג) שם ואמר רבא גר : (ד) תוס' ד"ה מונקרא וכו' דהוה מצי למכתב ובישראל יקרא :

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com